

DRUGA POSLANICA APOSTOLA PAVLA KORINĆANIMA

Apostol Pavao napisao je ovu poslanicu u Makedoniji (7:5), vjerovatno ujesen 55. god. n. e. Ona sadrži brojne autobiografske podatke koje Pavao nudi o sebi.

Čini se da je Pavao napisao najmanje četiri poslanice Korinćanima: poslanicu na koju se ukazuje u 1. Korinćanima (5:9), koja je sada izgubljena; 1. Korinćanima; 'strogu' poslanicu (2. Korinćanima 2:3-4); 2. Korinćanima. Nakon što je napisao 1. Korinćanima, Pavao je nastavio svoju misiju u Efezu sve dok nije čuo da ova njegova poslanica nije postigla svoju svrhu. Lažni učitelji dolazili su u Korint izdajući se za apostole. Oni su odbacivali Pavlovo učenje, dovodili u pitanje njegov integritet i odbijali njegov apostolski autoritet. Pavao je stoga morao hitno otići u Korint da sredi situaciju, ali nije uspio u tome. Vratio se u Efez i napisao oštro pismo vjernicima Korinta, pismo koje je izgubljeno. Nakon što je napisao to pismo, Pavao se zabrinuo kako će oni reagirati na njega. Stoga je napustio Efez i otišao u Makedoniju preko Troade (2. Korinćanima 2:12-13). Dok je boravio u Makedoniji, susreo je Tita. Pavao je s olakšanjem primio od njega dobre vijesti u vezi s vjernicima Korinta. Stroga poslanica postigla je svoju svrhu. Pavao je pisao ovu poslanicu iz više razloga: da izrazi svoju radost što su vjernici Korinta na lijep način odgovorili na njegovu oštru poslanicu (1:3-4; 7:8-9, 12-13); da ih izvijesti o svojim nevoljama u provinciji Aziji (1:8-11); da im objasni zašto je promijenio plan svoga putovanja (1:12-2:4); da ih zamoli da oprostite čovjeku koji je zapao u seksualni razvrat (2:5-11); da ih upozori da ne surađuju s lažnim učiteljima (6:14-7:1); da im objasni istinsku prirodu i uzvišeni poziv kršćanskog služenja (2:14-7:4); da ih obodri da privedu kraju prikupljanje priloga za uboge vjernike Jerusalema (8-9); da opovrgne onu manju skupinu ljudi u Korintu koja mu se još uvijek protivila (10-13); da pripremi korinćanske vjernike za svoj skori dolazak (12:14; 13:1-3, 10).

Bog izvor sve utjehe

1 Pavao, apostol Pomazanika Isusa voljom Božijom, i naš brat Timotej, zajednici Božijoj u Korintu sa svima pravovjernima širom Ahaje.

(2) Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Pomazanika.

(3) Blagoslovljen bio Bog i Otac našega Gospodina Isusa Pomazanika, milosrdni Otac i Bog koji je izvor sve utjehe, (4) koji nas tješi u svoj našoj mucu, tako da mi možemo tješiti one koji su u bilo kakvoj mucu onako kako nas same tješi Bog. (5) Jer kao što se patnje Pomazanikove izljevaju na nas obilno, tako je i naša utjeha obilna kroz Pomazanika. (6) A ako podnosimo muku, to je za vašu utjehu i spasenje; ili ako smo utješeni, to je za vašu utjehu, što je djelotvorno u strpljivom podnošenju istih patnji koje i mi trpimo; (7) i naša nada za vas ima čvrste temelje, jer mi znamo da kao što vi dijelite s nama patnje, tako i utjehu s nama dijelite.

(8) Jer mi ne želimo da vi, braćo i sestre, ne budete svjesni naše muke koja nas je zadesila u provinciji Aziji, i da smo preko mjere bili opterećeni, preko

naše snage, te smo izgubili nadu i u život; (9) doista, osjećali smo u sebi smrtnu presudu, da se ne bismo uzdali sami u se, nego u Boga, koji podiže mrtve, (10) koji nas je izbavio iz tako velike smrtne opasnosti, i izbavit će nas, on, u koga smo nadu svoju položili. I on će nas već izbaviti, (11) a vi ćete priskočiti da nam pomognete svojim molitvama, da bi mnoge osobe zahvaljivale u naše ime za [Božiju] blagonaklonost koja nam je podarena kroz molitve mnogih.

(12) Jer naše je ponosno pouzdanje ovo: naša svjest svjedoči da smo mi sa svetošću i pobožnom iskrenošću, ne ljudskom mudrošću, nego milošću Božijom, postupali u svijetu, a posebno prema vama. (13) Jer mi vam ne pišemo ništa drugo osim onog što možete pročitati i razumjeti, a nadam se da ćete razumjeti do kraja, (14) kao što ste nas djelomično i razumjeli, da smo mi vama razlog da se ponosite kao što ste vi nama u dan našega Gospodina Isusa.

(15) U ovom uvjerenju sam najprije vama namjeravao doći da dvaput primite blagoslov, (16) i proći vašim putem u Makedoniju, te opet iz Makedonije

doći vama, i da me vi pomognete na putu za Judeju. (17) Zato se nisam kolebao kad sam to namjeravao učiniti, zar ne? Ili ono što naumim, naumim li kao čovjek, tako da u meni istovremeno ima “da” i “ne”? (18) A kao što je Bog vjeran, naša riječ vama nije “da” i “ne”. (19) Jer Sin Božiji, Pomazanik Isus, kojeg smo među vama propovijedali ja i Silvan i Timotej, nije bio “da” i “ne”, nego je u njemu samo bilo “da”. (20) Jer ma koliko bilo obećanja Božijih, u njemu su ona “da”; zato i po njemu naše “amen” na slavu Boga dolazi kroz nas. (21) Onaj koji nas učvršćuje s vama vjerom u Pomazanika jest Bog. On nas je pomazao (22) i stavio pečat na nas i dao nam u srca Duha kao zalag.

(23) A ja pozivam Boga za svjedoka svojoj duši: da bih vas poštedito, nisam se vratio u Korint. (24) Ne da bismo gospodarili vašom vjerom, nego radili s vama radi vaše radosti; jer u svojoj vjeri vi stojite čvrsto.

Ponovo potvrdite svoju ljubav

2 A odlučio sam to radi sebe samog da vam neću opet doći u tuzi. (2) Jer ako vam donešem tugu, ko onda mene može obradovati ako ne onaj koga sam ja rastužio? (3) To sam vam i pisao da me ne bi, kad dođem, ražalostili oni koji bi me trebali razveseliti, pouzdajući se u sve vas da će moja radost biti radost svih vas. (4) Jer sam vam u velikoj mucu i tjeskobi srca i s mnogim suzama pisao, ne da se rastužite, već da upoznate ljubav koju posebno gajim prema vama.

(5) A ako je iko izazvao tugu, nije izazvao tugu meni, nego donekle – da ne pretjeram – svima vama. (6) Dovoljna je takvom ova kazna koju je dosudila većina, (7) tako da biste, naprotiv, radije trebali oprostiti i utješiti ga, inače bi takvog mogla svladati prekomjerna tuga. (8) Zato vas molim da ponovo potvrdite svoju ljubav prema njemu. (9) Jer u tu sam svrhu i pisao da vas stavim na kušnju i vidim jeste li poslušni u svemu. (10) Ako kome oprostite, i ja sam mu oprostio. I što sam oprostio – ako je bilo išta da se oprost – ja sam oprostio pred Pomazanikom radi vas, (11) da nas ne bi nadmudrio sotona. Jer mi smo svjesni njegovih spletki.

(12) Kad sam otišao u Troadu da propovijedam Radosnu vijest Pomazanikovu i kad su mi vrata bila otvorena da služim Gospodina, (13) još nisam imao mira u duhu, jer tamo ne nađoh svoga brata

Tita. Zato sam se oprostio s njima i zaputio se u Makedoniju.

(14) Ali hvala Bogu, koji nas uvijek vodi u Pomazanikovoj pobjedničkoj povorci i očituje kroz nas na svakom mjestu sladak miris znanja o njemu. (15) Jer mi smo Bogu miomiris Pomazanikov među onima koji se spašavaju i među onima koji propadaju; (16) nekom miris smrti koji nosi smrt, nekom miris života koji nosi život. A ko je tome dorastao? (17) Ta nismo mi kao mnogi, da prodajemo riječ Božiju, već smo iskreni ljudi, poslani od Boga, mi govorimo pred Bogom u ime Pomazanika.

Službenici novog saveza

3 Počinjemo li opet sebe preporučivati? Ili su nam, kao nekima, potrebna pisma preporuke vama ili od vas? (2) Vi ste naše pismo, zapisano u našim srcima, koje poznaju i čitaju svi ljudi, (3) jer se očituje da ste vi pismo Pomazanikovo, učinak naše službe, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga, ne na pločama kamenim, nego na pločama ljudskih srca.

(4) Takvo pouzdanje mi imamo kroz Pomazanika pred Bogom. (5) Ne da smo mi sami po sebi sposobni tvrditi da nešto dolazi od nas samih, nego je naša sposobnost od Boga. (6) On nas je i učinio sposobnim za sluge novoga saveza, koji nije od slova, nego od Duha; jer slovo ubija, a Duh život daje.

(7) A ako je služba koja nosi smrt, slovima urezana u kamenje¹, došla sa slavom, tako da sinovi Israilovi nisu mogli promatrati lice Mojsijevo od slave lica njegova, koja je blijedjela, (8) kako neće služba Duha biti čak slavnija? (9) Jer ako služba koja donosi osudu ima slavu, mnogo više obiluje slavom služba koja donosi pravednost! (10) Jer, doista, ono što je imalo slavu u ovom slučaju nema slave u usporedbi sa slavom koja nju nadmašuje. (11) Jer ako je ono što iščezava bilo sa slavom, mnogo je više u slavi ono što ostaje!

(12) Zato, ako mi imamo takvu nadu, veoma smo odvažni u govoru, (13) i nismo kao Mojsije, koji je stavljao koprenu preko svoga lica da se sinovi Israilovi ne bi zagledali u kraj onoga što iščezava.² (14)

¹ Ovo se odnosi na Božije propisivanje Deset zapovijedi urezanih u kamene ploče.

² Dok bi primao Objavu, Mojsijevo lice bilo je obasjano. Kad bi se Objava okončala, sjaja bi polahko nestajalo. Zato je stavljao

Ali njihovi su umovi otupjeli, jer do dana današnjega ta ista koprena ostaje nedignuta kad se čita Stari savez, jer nju uklanja samo Pomazanik. (15) Ali i dan-danas, kad god se čita Mojsije, koprena je razastrta preko srca njihovih; (16) a kad god se osoba obrati Gospodu, koprena se sklanja. (17) A Gospod je Duh, a gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda. (18) Ali mi svi, otkrivena lica, gledajući kao u ogledalu slavu Gospodnju, preobražavamo se u taj isti lik sa sve većom slavom, koja dolazi od Gospoda, Duha.

Pavlova apostolska služba

4 Zato, budući da imamo ovu službu, po milosti Božijoj, srca ne gubimo, (2) nego smo se odrekli tajnih i sramnih puteva, ne hođeći lukavomiti kvareći riječ Božiju, nego očitovanjem istine preporučujući sebe savjesti svakog čovjeka u očima Božijim. (3) Pa ako je naša Radosna vijest zastrta koprenom, zastrta je onima koji propadaju, (4) kojima je bog ovoga svijeta³ zasljepio umove nevjerničke da ne vide svjetlost Radosne vijesti slave Pomazanika, koji je slika Božija. (5) Jer mi ne propovijedamo sebe, nego Pomazanika Isusa kao Gospodina, a sebe kao sluge vaše radi Isusa. (6) Jer Bog, koji je rekao: "Svjetlost će zasjati iz tmine" – onaj je koji je zasvijetlio u našim srcima da dadne svjetlost spoznaje slave Božije na licu Isusa Pomazanika.

(7) Ali ovo blago mi držimo u zemljanim posudama⁴, da bude očito da nadmašujuća veličina te moći dolazi od Boga, a ne od nas; (8) na svaki način muka nas je pritisla, ali stučeni nismo; smeteni jesmo, ali ne očajavamo; (9) progone nas, ali ostavljeni nismo; obaraju nas, ali zatrti nismo; (10) uvijek nosimo naokolo u tijelu umiranje Isusovo, da se i život Isusov očituje u našem tijelu. (11) Jer nas koji živimo neprestano predaju smrti radi Isusa, da se i Isusov život očituje u našem smrtnom tijelu. (12) Tako smrt djeluje u nama, a život u vama. (13) A kako imamo isti duh vjere, po onom što je zapisano: "Povjerovah, zato progovorih", vjerujemo i mi, zato i govorimo, (14) znajući da onaj koji je uskrsnuo Gospodina Isusa uskrsnut će i nas s Isu-

som i zajedno s vama postaviti preda se. (15) Jer sve je radi vas, da [Božija] milost koja se širi na sve više i više ljudi učini obilnim zahvaljivanje na slavu Božiju.

(16) Zato ne gubimo srca. Iako izvana propadamo, iznutra se ipak obnavljamo iz dana u dan. (17) Jer naša trenutna i lahka muka donosi nam vječnu slavu, koja ih neuporedivo nadmašuje (18) ta mi ne gledamo u vidljivo, nego u nevidljivo, jer vidljivo je prolazno, a nevidljivo je vječno.

Nebesko obitavalište

5 Jer mi znamo: ako se ovaj zemaljski čador⁵, koji je naša kuća, sruši, imamo zgradu od Boga, vječnu kuću na nebesima, koju nisu sagradile ruke. (2) Jer, doista, u ovoj kući mi stenjemo, žudeći da se odjenemo u svoje nebesko obitavalište, (3) jer kad se njime ogrnemo, nećemo se naći goli. (4) Jer, doista, dok smo u ovom čadoru, mi stenjemo, pritisnuti teretom, ne želimo skinuti odjeću, nego se odjenuti, tako da život proguta ono što je smrtno. (5) A onaj koji nas je pripremio upravo za ovu svrhu jest Bog, koji nam je dao svog Duha u zalog.

(6) Zato, uvijek odvažni i znajući da smo daleko od Gospodina dok smo kod kuće u tijelu – (7) jer hodimo po vjeri, ne po izgledu – (8) odvažni smo, ja velim, i više volimo biti odsutni iz ovoga tijela pa biti kod kuće s Gospodinom. (9) Stoga sebi za cilj postavljamo, bilo da smo kod kuće⁶ ili odsutni, da mu ugodimo. (10) Jer svima nam se valja pojaviti pred sudačkom stolicom Pomazanikovom, da se svakom naknadi za stvari koje je on činio dok je bio u tijelu, bilo dobro ili zlo.

Služba pomirenja

(11) Zato uvjeravamo ljude, poznaajući strah Gospodnji, a Bogu smo učinjeni očevitim; i nadam se da smo učinjeni očevitim i u vašim savjestima. (12) Ne preporučujemo sebe opet vama, nego vam dajemo priliku da se nama ponosite, da imate odgovor onima koji se ponose izgledom, a ne srcem. (13) Jer ako smo izvan pameti, to je radi Boga; ako smo zdrave pameti, to je radi vas. (14) Ljubav Pomazanikova nama vlada, jer smo uvjere-

koprenu na lice da Israilci ne bi vidjeli iščekavanje sjaja i tako se pokolebali.

³ Tj. sotona.

⁴ Tj. u svojim tijelima.

⁵ Tj. tijelo.

⁶ Isto.

ni da je jedan umro za sve, zato su svi umrli⁷; (15) i on je umro za sve, da oni koji žive ne žive više za se, nego za onoga koji je umro i uskrsnuo za njih. (16) Zato mi od sada ne poznajemo nikoga po ljudskim mjerilima; iako smo poznavali Pomazanika po ljudskim mjerilima, sad ga ipak više ne poznajemo tako. (17) Zato, ako ko pripadne Pomazaniku, on je novo stvorenje; staro je nestalo; evo, novo je došlo. (18) A ovo je sve od Boga, koji nas je pomirio sa sobom kroz Pomazanika i dao nam službu pomirenja, (19) to jest, Bog je u Pomazaniku mirio svijet sa sobom, ne računajući njihove prijestupe, i on je posadio u nas riječ pomirenja. (20) Zato smo mi poslanici Pomazanikovi, kao da se Bog obraća kroz nas; molimo vas zarad Pomazanika: pomirite se s Bogom. (21) On je onoga koji nije znao za grijeh učinio žrtvom za naše grijehe, da mi u njemu budemo opravdani pred Bogom.

Pavlove nevolje

6 I još vas molimo, radeći zajedno s Bogom, da ne primete milost Božiju uzalud – (2) jer on veli: “U povoljno vrijeme ja te čuh, i u dan spasenja ja ti pomogoh.” Pazite, sad je “povoljno vrijeme”, pazite, sad je “dan spasenja” – (3) mi ne postavljamo nikom nikakve zapreke, da naša služba ne bi bila na zlu glasu, (4) ali u svemu preporučujemo sebe kao sluge Božije, u velikoj izdržljivosti, u mukama, u tegobama, u nevoljama, (5) u primanju udaraca, u tamnicama, u strkama, u naporima, u besanicama, u gladi, (6) a tako i u čistoći, u znanju, u strpljivosti, u dobroti, u Duhu Svetom, u iskrenoj ljubavi, (7) u riječi istine, u moći Božijoj; oružjem pravednosti za desnicu i lijevicu, (8) slavom i sramotom, zlim i dobrim glasom. Drže nas za varalice, a poštteni smo; (9) za nepoznate, a dobro smo poznati; za umrle, a, evo, živimo; za kažnjene, a smaknuti nismo; (10) za žalosne, a uvijek se radujemo; za siromahe, a mnoge obogaćujemo; za uboge, a sve posjedujemo.

(11) Usta su vam naša govorila otvoreno, o Korinćani, naše je srce širom otvoreno. (12) Nije vama tijesno u nama, nego vam je tijesno u vašim srcima. (13) Sad u jednakoj mjeri uzvratite – govorim vam kao djeci – otvorite se širom i nama.

Hram Boga živoga

(14) Ne budite s nevjernicima pod jednim jarmom, jer šta imaju zajedničko pravednost i bezakonje, ili šta ima svjetlo s tminom? (15) Ili kakav je sklad između Pomazanika i Belijala, ili šta ima vjernik zajedničko s nevjernikom? (16) Ili kakav sporazum ima hram Božiji s kumirima? Jer mi smo hram živoga Boga, baš onako kako je Bog rekao:

“Ja ću obitavati među njima i među njima hoditi; i ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod.”

(17) Zato: “Izidite iz njihove sredine i odvojite se”, veli Gospod. “Ne dotičite ništa nečisto; a ja ću vas lijepo dočekati. (18) I bit ću vam Otac, a vi ćete meni biti sinovi i kćeri”, veli Gospod Svemogućići.

7 Zato, dragi moji, zato što imamo ova obećanja, očistimo se od sveg tjelesnog i duhovnog kaljanja, snažeći posvećenost u strahu od Boga.

Pavao se raduje pokajanju Korinćana

(2) Napravite prostora za nas u svojim srcima; nikom nismo nanijeli nepravdu, nikog nismo pokvarili, nikog nismo iskoristili. (3) Ne govorim da vas osudim, jer sam ranije rekao da vi imate takvo mjesto u našim srcima da smo spremni s vama i živjeti i umrijeti. (4) Veliko je moje pouzdanje u vas; veliko je moje hvalisanje radi vas. Pun sam utjehe; u meni je nabujala radost u svoj našoj mucij. (5) Jer čak kad smo došli u Makedoniju, nismo imali odmora od svojih svagdašnjih tegoba, a bili smo na mucij sa svake strane: sukobi izvana, strahovi iznutra. (6) Ali Bog, koji tješi potištene, utješio nas je Titovim dolaskom; (7) i ne samo njegovim dolaskom, nego i utjehom koju ste mu vi dali, te sam se ja, kad nas je on obavijestio o vašoj čežnji, vašoj žalosti, vašoj gorljivosti za mnom, još više obradovao. (8) Jer iako sam vas rastužio svojim pismom, nije mi žao; iako mi je bilo žao – jer vidim da vas je pismo rastužilo, mada samo jedno vrijeme – (9) sad se radujem, ne što ste bili rastuženi, već što ste, rastuživši se, došli do pokajanja; jer ste rastuženi po volji Božijoj, da ne trpite nikakva gubitka zbog nas. (10) Tuga koja je po Božijoj volji rađa pokajanje bez žaljenja, koje vodi u spasenje, a tuga svijeta rađa smrt. (11) Jer vidite kakvu je ozbiljnost rodila u vama baš ta božanska tuga, kakvo opravdanje vaše, kakvo ogorčenje, kakav strah, kakvu čežnju, kakvu revnost, kakvu

⁷ Tj. Bog smatra Pomazanikovu smrt savršenom žrtvom, kojom je otkupljen grijeh svijeta. Zato je nepotrebno da ljudska bića trpe duhovnu smrt.

spremnost da se pravda zadovolji! Svime ste se pokazali nevinim u ovom pitanju. (12) Stoga, iako sam vam pisao, nije to bilo radi onoga koji vrijeđa niti radi uvrijeđenoga, nego da vam pred Bogom bude obznanjena vaša ozbiljnost radi nas. (13) Zato smo mi utješeni. I pored naše utjehe, još smo se više obradovali zbog Titove radosti, jer njegov ste duh vi svi obnovili. (14) Ako sam se čime njemu hvalio za vas, nisam ostao posramljen, nego, kao što smo vam govorili sve pošteno, tako se i ono čime smo se hvalili za vas pred Titom pokazalo istinitim. (15) Njegova ljubav sve više buja prema vama kad se sjeti poslušnosti vas svih, kako ste ga primili u strahu i trepetu. (16) Radujem se što u svemu imam pouzdanje u vas.

Primjer velike darežljivosti

8 Sad, braćo i sestre, želimo vam objaviti milost Božiju koja je data zajednicama makedonskim, (2) kako su u vrlo mučnom iskušenju njihovo obilje radosti i njihovo teško siromaštvo proveli u bogatstvu njihove širokogrudnosti. (3) Jer ja svjedočim da su oni prema svojoj mogućnosti i preko svoje mogućnosti davali dragovoljno, (4) usrdno nas moleći za čast sudjelovanja u toj službi pravovjernima. (5) Ne kako smo mi očekivali, ali su se najprije predali Gospodinu i voljom Božijom nama. (6) Zato samo zamolili Tita, zato što je on ranije bio počeo, da i dovrši ovo milostivo djelo među vama.

(7) Ali kao što se ističete u svemu, u vjeri i govoru i znanju i ozbiljnosti svoj i ljubavi kojom smo vas mi nadahnuli, gledajte da se istaknete i u ovom milostivom djelu. (8) Ovo vam ne zapovijedam, već hoću da iskušam iskrenost vaše ljubavi poredeći je s ozbiljnošću drugih. (9) Jer vi poznajete milost našega Gospodina Isusa Pomazanika da je, iako je bio bogat, ipak radi vas postao siromah, da vi kroz njegovo siromaštvo postanete bogati. (10) Ja vam iznosim svoje mišljenje o ovome, jer to je za dobro vas koji ste lani prvi počeli ne samo da to činite nego i da to želite. (11) A sad to i dovršite, da se to i ispuni prema vašoj mogućnosti, kao što je postojala spremnost da se to želi. (12) Jer ako ima spremnosti, prihvatljiva je prema onom što neko ima, ne prema onom što nema. (13) Ovo nije da se olakša drugima, a vas da pritisne muka, nego da bude jednakosti. (14) Danas će vaše izobilje biti opskrba njihovoj potrebi, da bi kasnije njihovo

izobilje postalo opskrba vašoj potrebi, kako bi bilo jednakosti, (15) kao što stoji zapisano: "Onaj ko je sabrao mnogo nije imao previše, a onaj ko je sabrao malo, nije premalo imao."

Tit s još dvojicom odlazi u Korint

(16) Ali neka je hvala Bogu, koji je zarad vas tu istu ozbiljnost usadio Titu u srce. (17) Jer Tit nije samo prihvatio našu molbu, nego vam dolazi u zanosu i svojom voljom. (18) S njim smo poslali brata čija se slava zbog Radosne vijesti proširila u svim zajednicama; (19) i ne samo to, nego su njega zajednice odredile da putuje s nama u ovom milostivom djelu koje vršimo radi slave samoga Gospodina i da pokažemo svoju spremnost. (20) Oprezni smo da nam niko ne bi naudio ugledu zbog načina na koji upravljamo ovim velikodušnim darom; (21) jer mi imamo obzira prema onom što je časno ne samo u Gospodinovim očima već i u očima ljudi. (22) S njima smo poslali svoga brata koga smo često iskušavali te ga našli marljivim u mnogim stvarima, a sad i marljivijim zbog svog velikog pouzdanja u vas. (23) Što se tiče Tita, on je moj drug i saradnik među vama; što se tiče naše braće, oni su izaslanici zajednica, slava Pomazanikova. (24) Zato im iznesite otvoreno pred zajednicama dokaz svoje ljubavi i razlog što se mi dičimo vama.

Bog daje najviše

9 Jer suvišno je da vam pišem o ovoj službi pravovjernima; (2) jer ja poznajem vašu spremnost kojom se hvalim Makedoncima, kazujući im da je Ahaja spremna još od lani, i vaša je revnost potakla većinu njih. (3) Ali poslao sam braću da naše hvaljenje vama ne bude isprazno u ovom slučaju, da vi, kao što sam govorio, budete spremni; (4) inače ćemo mi, o vama da ne govorim, biti osramoćeni zbog tog pouzdanja dođu li sa mnom neki Makedonci pa vas nađu nespremnne. (5) Stoga sam mislio da je potrebno da zamolim braću da prije odu vama i unaprijed pripreme vaš otprije obećani velikodušni dar, da bude gotov kao dar, a ne kao nešto iznuđeno.

(6) A ovo upamtite: ko štedljivo sije štedljivo će i požnjeti, a ko sije obilato obilato će i požnjeti. (7) Svako neka čini kako je srcem namjerio, ne sa žaljenjem ili pod prisilom, jer Bog voli vesela davaoca. (8) A Bog vam može učiniti svu milost obil-

nom, tako da možete uživati u izobilju za svako dobro djelo, uvijek imajući svega dovoljno; (9) kao što stoji zapisano: "On je darežljivo dijelio sirotinji, njegova pravednost traje dovijeka." (10) Onaj koji opskrbljuje sijača sjemenom i hljebom za hranu opskrbiti će i umnožiti vaše sjeme za sisanje i povećati žetvu vaše pravednosti, (11) da u svakoj prilici možete biti darežljivi, a kroz nas će vaša darežljivost dati zahvalu Bogu. (12) Jer služba koju vi vršite nije samo potpuna opskrba pravovjernih, nego je i preobilna kroz mnoge zahvale Bogu. (13) Zbog službe kojom ste se vi dokazali ljudi će slaviti Boga zato što pokorno priznajete Radosnu vijest Pomazanikovu i širokogrudno doprinosite njima i svima, (14) a i oni će, molitvom za vas, pokazati da čeznu za vama zbog nenadmašne milosti Božije u vama. (15) Bogu hvala na njegovom neopisivom daru!

Pavao brani svoju službu

10 A ja, Pavao, zaklinjem vas lično krotkošću i blagošću Pomazanika, ja koji sam [kako kažete] "ponizan kad stanem pred vas licem u lice, ali odvažan kad sam daleko"! (2) Molim vas da ne moram, kad budem prisutan, biti onako hrabar kao što očekujem da ću biti protiv nekih koji drže da mi hodimo po ljudskim mjerilima. (3) Jer iako mi hodimo kao obični ljudi, ne borimo se oslanjajući se na ljudska mjerila, (4) jer oružje kojim se mi borimo nije ljudsko, nego ono ima božansku moć da ruši utvrde. (5) Mi rušimo nagađanja i sve što se uzvisuje protiv znanja Božijeg, i zarobljavamo svaku misao da se pokorava Pomazaniku, (6) i spremni smo kazniti svaku nepokornost čim vaša pokornost bude potpuna.

(7) Gledajte ono što vam je pred očima. Ako je iko siguran u sebe da je Pomazanikov, neka opet promisli da kao što je on Pomazanikov, tako smo i mi. (8) Jer i da se pohvalim malo više našom vlašću koju je Gospodin dao radi vaše izgradnje, a ne vaše propasti, neću se postidjeti, (9) jer ne želim da se čini kao da vas ja strašim svojim pismima. (10) Oni govore: "Njegova su pisma važna i snažna, ali svojim tjelesnim prisustvom ne ostavlja dojam, i govor mu je bezvrijedan." (11) Neka takva osoba razmisli o ovom: kakvi smo na riječi u pismima kad smo odsutni, takvi smo na djelu kad smo prisutni.

(12) Jer ne usuđujemo se staviti u isti red ili uporediti se s nekim od onih koji sebe preporučuju,

ali kad sebe mjere po sebi i porede se sa sobom, oni su nerazumni. (13) A mi se nećemo hvaliti neumjereno, nego po mjeri djelokruga koji nam je Bog dodijelio kao mjeru da dopremo sve do vas. (14) Jer mi ne pretjerujemo, kao da nismo doprli do vas, jer mi smo prvi koji su s Radosnom vijesti o Pomazaniku došli čak do vas. (15) Ne hvalimo se neumjereno tuđim trudom, nego u nadi da će se, dok vaša vjera raste, naš djelokrug proširiti među vama, (16) da propovijedamo Radosnu vijest i u krajevima koji su dalje od vas, i da se ne hvalimo onim što je ostvareno u tuđem djelokrugu. (17) A "onaj koji se hvali neka se hvali u Gospodu". (18) Jer nije onaj koji sebe preporučuje priznat, nego onaj koga Gospod preporučiti.

Pavao protiv lažnih apostola

11 Volio bih da se strpite zbog malo mog bezumlja; a doista imate strpljenja sa mnom. (2) Jer ja sam ljubomoran radi vas božanskom ljubomorom; ta ja sam vas zaručio za jednog muža, da bih vas izveo pred Pomazanika kao čistu djevicu. (3) Ali bojim se da će vaše misli, kao što je Evu zavela zmija svojim lukavstvom, otići stranputicom od vaše iskrene i čiste privrženosti Pomazaniku. (4) Jer ako neko dođe i propovijeda drugog Isusa, koga mi nismo propovijedali, ili vi primite drugog duha, kojeg niste primili, ili drugu Radosnu vijest, koju niste prihvatili, vi to lijepo podnosite. (5) Ja smatram da nisam nimalo manje vrijedan od najistaknutijih apostola. (6) Ali ako sam i nevješt u govoru, u znanju nisam; zapravo, mi smo vam to u svemu na svaki način dokazali.

(7) Ili sam zgriješio što sam se ponizio da biste vi bili uzvišeni, jer sam vama propovijedao Radosnu vijest Božiju bez naplate? (8) Od drugih sam zajednica grabio uzimajući plaću od njih da vama služim; (9) i kad sam bio kod vas i u potrebi, nikom nisam bio na teret, jer kad su došla braća iz Makedonije, opskrbili su me u mojoj potrebi, i u svemu sam se čuvao da vas ne iskorištavam, i tako ću nastaviti. (10) Istine mi Pomazanikove što je u meni, ovo moje hvalisanje neće biti zaustavljeno u ahajskim krajevima. (11) Zašto? Jer vas ne volim? Bog zna!

(12) A ono što činim činit ću i dalje, da spriječim one što traže priliku da ih smatraju jednakim nama u onom čime se hvale. (13) Jer takvi su ljudi lažni apostoli, prijevorni radnici, koji se preruša-

vaju u apostole Pomazanikove. (14) Nije ni čudo, jer se i sam sotona prurušava u anđela svjetla. (15) Zato nije iznenađujuće ako se i njegove sluge prurušavaju u sluge pravednosti, a kraj će im biti po njihovim djelima.

(16) Ponavljam: neka niko ne misli da sam budala; ali ako to mislite, primite me kao budalu, da se i ja malo hvalim. (17) Ono što govorim ne govorim kako bi odobrio Gospodin, nego kao budala, u ovom pouzdanom hvalisanju. (18) Ako se mnogi hvale svojim ljudskim mjerilima, i ja ću se pohvaliti. (19) Vi rado trpите budale jer ste mudri. (20) Ta vi trpите ako vas ko podjarmi kao robove, ako vas ko izjeda, ako vas ko iskorištava, ako sebe ko uzdiže, ako vas ko udara u lice. (21) Na svoju sramotu moram reći da smo bili preslabi za to.

Ali koliko je god neko odvažan – govorim kao budala – i ja sam sam toliko odvažan. (22) Jesu li oni Hebreji? I ja sam. Jesu li Israilci? I ja sam. Jesu li potomci Abrahamovi? I ja sam. (23) Jesu li sluge Pomazanikove? – Kao luđak govorim. – Ja sam još više; više sam se trudio, više u tamnici bio; nebrojeno puta bio tučen, često u smrtnoj opasnosti. (24) Pet puta po trideset i devet udaraca bičem primio sam od Jevreja. (25) Triput sam bio pretučen štapovima, jednom kamenovan, triput pretrpio brodolom, noć i dan proveo na pučini. (26) Često sam bio na putu, prijetile mi opasnosti od rijeka, opasnosti od razbojnika, opasnosti od tuđinaca, opasnosti od pogana, opasnosti u gradu, opasnosti u pustinji, opasnosti na moru, opasnosti među lažnom braćom; (27) trudio sam se i trpio tegobu, kroz mnoge besane noći, gladan i žedan, često bez hrane, u studeni i golotinji. (28) Povrh svega drugog, svaki me dan pritišće briga o svim zajednicama. (29) Ko je slab, a da ja nisam slab? Ko se odmeće od vjere, a da ja ne izgaram od žalosti? (30) Ako se moram hvaliti, hvalit ću se onim što pokazuje moju slabost. (31) Bog, Otac Gospodina Isusa, on, koji je blagoslovljen dovijeka, zna da ja ne lažem. (32) U Damasku je namjesnik kralja Arete držao pod stražom grad damašćanski da bi me uhvatio, (33) a mene su spustili u košari kroz prozor u zidu, i tako sam umakao njegovim rukama.

Pavlova ukazanja i objave

12 Hvalisanje je potrebno, iako nije korisno; ali ja ću prijeći na ukazanja i objave Gospodnje. (2) Poznajem sljedbenika Pomazanikova

koji je prije četrnaest godina – da li u tijelu, ne znam, ili izvan tijela, ne znam, Bog zna – takav čovjek, uznesen do trećeg neba⁸. (3) I poznajem takvog čovjeka – da li u tijelu ili izvan tijela, ne znam, Bog zna – (4) koji je uznesen u raj i čuo nezrecive riječi koje čovjeku nije dopušteno ponoviti. (5) Zarad takvog čovjeka ja ću se hvaliti, a neću se hvaliti zarad sebe, osim svojim slabostima. (6) Jer ako se doista želim hvaliti, neću biti budala, jer ću govoriti istinu; ali se uzdržavam od toga, da mi niko ne bi upisao u dobro više od onoga što vidi u meni ili čuje od mene, (7) čak uzimajući u obzir nedostižnu veličinu objava.

Trn u oku

Zato mi je stavljen trn u oko da me čuva da se ne uzdignem, poslanik sotonin da me muči – da me čuva da se ne uzdignem! (8) Triput sam preklinjao Gospodina da me toga oslobodi, (9) a on mi reče: “Moja ti je milost dovoljna, jer moja moć se upotpunjuje u slabosti.” Zato ću se veoma rado hvaliti svojim slabostima, da se moć Pomazanikova nastani u meni. (10) Stoga sam zadovoljan slabostima, uvredama, nevoljama, proganjanjima, teškoćama radi Pomazanika; jer kad sam slab, tad sam jak.

Pavlova briga za Korinćane

(11) Postao sam budala; vi ste me natjerali. Zapravo, trebalo je da me preporučite, jer ni u čemu nisam bio manje vrijedan od tih najistaknutijih apostola, iako sam niko i ništa. (12) Uostalom, dokazi istinskog apostola pokazani su među vama s velikom ustrajnošću, znamenjem te čudima i moćnim djelima. (13) Jer u čemu sam prema vama postupao kao da ste manje vrijedni od ostalih zajednica, osim što vas nisam iskorištavao? Oprostite mi tu nepravdu!

(14) Evo, i treći sam vam put spreman doći, i neću vas iskorištavati; jer ne tražim vaše, nego vas; ta djeca nisu odgovorna da štede za svoje roditelje, nego roditelji za svoju djecu. (15) Vrlo ću rado trošiti, pa i sebe potrošiti za vaše duše. Ako vas više volim, zar mene treba manje voljeti? (16) Ali neka bude, nisam vam bio na teret; ipak sam vas, prepreden, kakav i jesam, uhvatio na prijevaru. (17) Zar sam vas iskoristio preko ikoga od onih

⁸ Tj. u raj.

koje sam vam poslao? (18) Molio sam Tita da ide, i poslao sam drugog brata s njim. Zar vas je Tit iskoristio? Zar nismo hodili u istom duhu i istim stopama?

(19) Mislite li sve ovo vrijeme da se branimo pred vama? Pred Bogom govorimo kao sljedbenici Pomazanikovi, i sve za vašu izgradnju, dragi moji. (20) Jer bojim se da ću vas možda, kad dođem, naći kakve ne bih želio i da ćete vi mene naći kakva ne biste željeli, da će možda biti svađe, ljubomore, ljutih ćudi, sporova, kleveta, ogovaranja, oholosti, nereda; (21) bojim se, kad opet dođem, da me moj Bog ne ponizi pred vama, pa budem oplakivao mnoge od onih koji su prije zgriješili i nisu se pokajali za nečistoću, blud i razvrat koje su običavali.

Posljednje upute i pozdravi

13 Ovo je treći put da vam dolazim. Na iskazu dvojice ili trojice svjedoka neka se svaka stvar ustanovi. (2) Ranije sam rekao kad sam drugi put bio kod vas, pa iako sam sad odsutan, unaprijed kažem onima koji su prije zgriješili i svima ostalima da nikoga neću poštediti ako opet dođem, (3) jer tražite dokaz da Pomazanik govori kroza me, i on nije slab prema vama, nego moćan

u vama. (4) Ta doista je on razapet zbog slabosti, ali živi zbog moći Božije. Jer i mi imamo udjela u njegovoj slabosti, ali ćemo živjeti s njim zbog moći Božije da vam služimo.

(5) Sami sebe stavljajte na kušnju da vidite jeste li u vjeri; provjerite se! Ili zar ne poznajete ovo o sebi: da je Isus Pomazanik u vama – osim ako doista niste prošli provjeru? (6) Ali se uzdam da ćete shvatiti da mi ne padamo na ispitu. (7) Sad se molimo Bogu da vi ne činite nepravdu, ne da se mi pokažemo valjanim, nego da vi činite dobro, makar se mi pokazali nevaljanim. (8) Jer mi ne možemo učiniti ništa protiv istine, nego samo za istinu. (9) Ta mi se radujemo kad smo sami slabi, a vi jaki; molimo se i za ovo: da se vi usavršite. (10) Iz tog razloga pišem ovo dok sam odsutan da, kad budem prisutan, ne budem trebao strogo postupati, prema vlasti koju mi je dao Gospodin za izgradnju, a ne za rušenje.

(11) Naposljetku, braćo i sestre, radujte se, usavršavajte se, poslušajte moju opomenu, budite jedne misli, živite u miru, pa će Bog ljubavi i mira biti s vama. (12) Pozdravite jedni druge svetim poljupcem. (13) Pozdravljaju vas svi pravovjerni.

(14) Milost Gospodina Isusa Pomazanika i ljubav Božija i zajedništvo Duha Svetoga neka budu sa svima vama.